

[Hauch.]

i vor Skattelovgivning, som kan bevirke dette. Vi bør naturligvis ogsaa have Skatteforhold, der ikke jager Kapitalen ud af Landet, Skatteforhold, som modvirker Lysten til at drage de Kapitaler ud, der ikke er knyttet direkte til Erhvervsvirksomhed her i Landet. I det under stærk socialistisk Indflydelse styrede Tyskland er Formuebeskatningen, som den højtærede Finansminister gjorde Rede for her for et Øjeblik siden, væsentligt lavere end her i Landet, og det skyldes naturligvis Forstaaelsen af, at Kapitalopsamling er en Livsbetingelse for de produktive Erhverv. I Forbindelse med Spørgsmaalet om Statens Skatteprovenu maa det formentlig ogsaa være en forstandig Betragtning, at den svagt ydende Kapital beskyttes i sin Svaghedsperiode, saa den igen kan blive et godt Skatteobjekt, naar bedre Tider giver Vilkaar for større Udbytte; denne Betragtning synes at være saa ganske lige til.

Det er den samfundsmæssige Betragtning, jeg her har tilladt mig at pege paa, som man maa fæste sin Opmærksomhed ved, naar man under Ansvar skal tage Stilling til det foreliggende Lovforslag. Thi det er jo ikke svært at finde Stof til Angreb i en ansvarsløs politisk Agitation mod Forslaget. Det er grumme let, det ligger lige for at finde de Udtryk, om man vil, de Slagord, som her lader sig anvende: det er de store Formuer, man vil beskytte, det er de rige Aktieselskaber, man vil beskytte, denne Lov er til Gunst for de rige og til Skade for de fattige o. s. v., o. s. v., alt hvad man af den Slags Ting kan finde paa at sige. Saadanne Synspunkter, som man kan se fremført i Pressen i disse Dage, forekommer mig — Forholdene set som Helhed — at være ansvarsløs Tale. Thi dersom man indser, at opsparet Arbejde i Form af Kapital tjener til Samfundets Udvikling og Trivsel, maa man naturligvis ogsaa tage Konsekvenserne deraf; dersom man ser Vejen, maa man ogsaa ville Midlet, som fører i den rigtige Retning. Og maa jeg i al Stilfærdighed og Beskedenhed gøre opmærksom paa, at hvor der ingen Kapital er, dér kan denne Lov selvfølgelig ikke fremkalde nogen direkte Lettelse; det ligger dog i Sagens Natur, men man faar somme Tider Indtrykket af, at ikke alle forstaaer dette ligefremme og simple Forhold. Men indirekte er den besiddelsesløse Samfundsborger i Virkeligheden ogsaa i høj Grad interesseret i Sagen, da Kapitalens Tilstedeværelse i den billigst mulige Form er en væsentlig Betingelse for hans daglige Virksomhed.

Naar jeg nu ser mig om i Kredsen af Mænd, navnlig blandt dem, som ikke er mine politiske Meningsfæller, men som har udtalt sig om Sagen ud fra et rent Samfundshensyn, maa jeg lægge megen Vægt paa, hvad de herom har fremført, og jeg skal tillade mig at citere nogle enkelte af de Udtalelser, som forekommer mig at være som skabt til Belysning af den Situation, vi i Øjeblikket befinder os i. Et agtet Medlem af det høje Folketing, Højesteretssagfører Heilesen siger i et Manifest til sine Vælgere, som blev udsendt umiddelbart før sidste Vaig, bl. a. følgende om Beskatningsforholdene:

„Mærkværdigt for enhver, der vil tænke selv, at man tror at kunne løse Vanskelighederne blot ved at bruge løs af Kapitalen gennem stadig højere Formueskatter“;

dette sigter til det Skattelovsforslag, som fra socialdemokratisk Side har været fremsat, og som alle i det høje Ting kender. Hr. Heilesen antyder som en Mulighed en Skat paa Formuer, der er tjent ved Kronestigningen, men saa fortsætter han paa følgende Maade:

„Maalet bør ikke være Kapitalens Ødelæggelse. Kapitalrigdom giver Mulighed for billig Rente, og lav Rente vil maaske være den bedste Krisehjælp. Kapitalen skal prisreguleres, men ikke ødelægges“.

Jeg mener, det maa have nogen Vægt at høre, hvad den fra en ikke ubetydende Side indenfor det radikale Parti mener om disse Spørgsmaal, naar man betragter dem ud fra det rene Samfundssyn, som altid bør være det tilgrundliggende. — Under denne Sags første Behandling i det høje Folketing er der fremdraget en Udtalelse af den ærede forhenværende Justitsminister Steincke, som heller ikke er uden Interesse i denne Forbindelse. Udtalelsen findes i Folketingstidende Sp. 1716 og lyder saaledes:

„Socialdemokratiet mere end noget andet Parti er interesseret i netop en kraftig Udvikling af Kapitalen, der alene giver Mulighed for en stærk teknisk Fremgang, for Pengerigelighed, blomstrende Produktion, billige Varer og en stadig fremadskridende Koncentration af Bedrifterne“.

Endelig har jeg med megen Interesse bemærket en Udtalelse af daværende Borgmester, nuværende Overpræsident Jensen. Jeg tør vel uden Fortrydelse forudsætte, at Overpræsident Jensen betragtes som en af de mest fremtrædende Finansmænd,